
Data wysłania: 29 czerwca 2012

sygnatura akt: V Kp 107/12

Pan

Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich
ul. Ursynowska 22 m. 2
02-605 Warszawa

Sygnatura akt Prokuratury: 5 Ds 97/12

DORĘCZENIE ODPISU POSTANOWIENIA

Sąd Rejonowy w Wołominie V Wydział Karny doręcza Panu odpis zapadłego poza rozprawą **POSTANOWIENIA** z dnia 27.06.2012r.

Na **POSTANOWIENIE NIE** przysługuje prawo wniesienia zażalenia, ponieważ postanowienie jest prawomocne.

Sekretarz sądowy
Sociodactis

Sygn. akt V Kp 107/12

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2012 roku

Sąd Rejonowy w Wołominie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Robert Mossakowski,

Protokolant: Anna Oniszk

w sprawie o czyn z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej

w związku z zażaleniem Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wołominie z dnia 24 lutego 2012 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, sygn. akt 5 Ds. 97/12

na podstawie art. na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 i 2 k.p.k., art. 330 § 1 k.p.k.

postanawia**uchylić ~~zasądzone~~ postanowienie i sprawę przekazać Prokuratorowi do ponownego rozpoznania.**

Właściciel podpisu
 oryginalnym świadczy

Sekretarz Sądu

Sudowald

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2012 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Wołominie, na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie mającego miejsce w dniu 18 stycznia 2012 r. w Tłuszczu, woj. mazowieckiego wbrew ciężącemu obowiązkowi nie udostępnienia Stowarzyszeniu Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich w Warszawie informacji publicznej dotyczącej realizacji przez Centrum Kultury Sportu i Rekreacji w Tłuszczu zadań publicznych finansowanych ze środków publicznych w latach 2009, 2010 i do końca listopada 2011 r., tj. o czyn z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. W uzasadnieniu zostało wskazane, że umorzenie nastąpiło w oparciu o art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. brak ustawowych znamion czynu zabronionego.

Zażalenie na to postanowienie złożyło Stowarzyszenie, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zarzuciło: 1) obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na jego treść, a mianowicie błędne zastosowanie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez uznanie, iż nie zachodzą znamiona czynu zabronionego; 2) obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 23 ustawy z dnia 6 września 2008 r. o dostępie do informacji publicznej poprzez nie dokonanie kwalifikacji czynu zgodnie z tym przepisem.

W uzasadnieniu Stowarzyszenie wskazało w szczególności na to, że postępowanie Dyrektora Centrum Kultury Sportu i Rekreacji w Tłuszczu, a zwłaszcza treść wniosku skierowanego przez niego do Stowarzyszenia, wskazuje na to, że odmawiając udzielenia informacji z powołaniem się na to, że chodzi o informację przetworzoną, miał on świadomość, że wniosek dotyczył udzielenia informacji nie przetworzonej. Dlatego zachowanie Dyrektora świadczy o działaniu z określonym zamiarem, czego w ocenie Stowarzyszenia Prokurator należycie nie rozważył.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Z uzasadnienia postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia należy wnioskować, że zdaniem Prokuratora wskazane przez zawiadamiających zachowanie nie wypełnia znamion czynu zabronionego z dwóch powodów.

Po pierwsze dlatego, że przedwczesne byłoby stwierdzanie takiego faktu, tj. wypełnienia znamion przestępstwa, gdyż możliwość wszczęcia postępowania karnego jest uzależniona od uprzedniego wydania prawomocnego wyroku w postępowaniu administracyjnym.

Po drugie nie można przyjąć umyślności w działaniu Dyrektora, gdyż zgodnie z udzieloną przez niego informacją w Centrum Kultury Sportu i Rekreacji w Tłuszczu nie ma fizycznych możliwości, aby zeskanować i przesłać tak dużą ilość dokumentów, których domagali się zawiadamiający. Innymi słowy odmowa udostępnienia informacji była uzasadniona.

Sąd Rejonowy nie zgadza się z poglądem Prokuratora, iż w przypadku odmowy udzielenia informacji publicznej możliwość wszczęcia postępowania karnego jest uzależniona od uprzedniego wydania prawomocnego wyroku przez sąd administracyjny. Przekonanie to nie znajduje oparcia w przepisach ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zgodnie z art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej podlega karze ten, kto „*wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi, nie udostępnia informacji publicznej*”. Obowiązki wynikają zaś z przepisów ustawy i nie jest wymagane potwierdzenie ich istnienia przez sąd administracyjny. Organy postępowania karnego mają prawo i obowiązek samodzielnie dokonać oceny słuszności odmowy udzielenia informacji publicznej.

Drugą podstawą odmowy wszczęcia dochodzenia było uznanie, iż w zachowaniu Dyrektora Centrum Kultury Sportu i Rekreacji w Tłuszczu nie można się dopatrzyć przestępczego zamiaru, gdyż odmowa udostępnienia informacji była uzasadniona. Ten wniosek byłby słuszny, o ile Prokurator przekonująco by go uzasadnił. Tymczasem przywołane przez Prokuratora trudności organizacyjne związane z realizacją wniosku nie mogą stanowić podstawy do odmowy udzielenia informacji publicznej, gdyż w artykułach od 13 do 15 ustawy o dostępie do informacji publicznej określony został sposób postępowania w takiej sytuacji i przepisy te powinny być znane każdemu kierownikowi jednostki organizacyjnej dysponującej informacją publiczną. Należy zresztą zauważyć, że wskazaną przez Dyrektora podstawą odmowy było uznanie żądanej informacji publicznej za informację przetworzoną, a argumenty związane z nakładem pracy niezbędnym do udzielenia informacji zostały podniesione jedynie dodatkowo. Prokurator nie podjął się oceny, czy w tym konkretnym przypadku chodziło o tzw. informację prostą czy też przetworzoną, czy Dyrektor popełnił błąd co do prawa, czy też go nie popełnił, a jeżeli popełnił, to czy był to błąd usprawiedliwiony. Słusznie podniosło skarżące Stowarzyszenie, iż przesłany do nich pocztą elektroniczną wniosek Dyrektora z 20.01.2012 r. może świadczyć o tym, że w rzeczywistości, odmawiając 18.01.2012 r. udzielenia informacji jako informacji przetworzonej, miał on świadomość, że jest to informacja prosta, a nie przetworzona. Słusznie też Stowarzyszenie zarzuca, iż Prokurator tego faktu nie poddał należytej, tj. zgodnej z art. 7 k.p.k., ocenie. Z tych przyczyn orzeczenie podlegało uchyleniu.

W ocenie Sądu wydanie trafego rozstrzygnięcia będzie możliwe dopiero po wykonaniu czynności dowodowych, które pozwolą ocenić zamiar Henryka Wysockiego. Niezbędne będzie zapoznanie się z aktami sprawy, w której WSA w Warszawie wydał wyrok z dnia 17 maja 2012 r. (II SAB/Wa 73/12), a o której Stowarzyszenie wspomniało w piśmie procesowym opatrzonym datą 25.06.2012 r. Zdaniem Sądu niezbędne jest także przesłuchanie Henryka Wysockiego w celu uzyskania od niego odpowiedzi przynajmniej na kilka istotnych dla sprawy pytań, tj.:

- dlaczego uznawał, że informacja, której udzielenia domagało się Stowarzyszenie, jest informacją przetworzoną, skoro z przesłanej drogą elektroniczną odpowiedzi wynika, że nie była potrzebna żadna selekcja materiału, a jedynie jego zeskanowanie (wskazuje na to podanie w odpowiedzi konkretnej liczby dokumentów – 4.162, co świadczy o tym, że zakres informacji był znany bez konieczności ich analizy), na czym się opierał, uznając to za przetworzenie informacji;

- jak wytłumaczy to, że 18.01.2012 r. odmawiał udzielenia informacji, uznając ją za informację przetworzoną, a dwa dni później, czyli 20.01.2012 r. wystąpił do Stowarzyszenia z wnioskiem o udzielenie informacji publicznej w postaci skanów analogicznych dokumentów i wówczas podkreślał, że występuje o tzw. informację prostą;

- dlaczego w korespondencji elektronicznej skierowanej do Stowarzyszenia w dniu 14 stycznia 2012 r. zakreślił termin na uzupełnienie wniosku w terminie 14 dni, a następnie nie czekając na upływ tego terminu dnia 20 stycznia 2012 r. odmówił udzielenia żądanej informacji publicznej.

Zdaniem Sądu bez wyjaśnienia przynajmniej tych kwestii nie jest możliwa prawidłowa ocena, czy zostały wypełnione znamiona przestępstwa z art. 23 ustawy dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Dopiero przeprowadzenie tych dowodów oraz ewentualnie innych, których potrzeba wyłoni się w trakcie postępowania, pozwoli ustalić: 1) czy Stowarzyszenie żądało tzw. informacji prostej, czy też przetworzonej 2) czy Henryk Wysocki rzeczywiście uważał, że wnioskowana informacja jest informacją przetworzoną, czy też odmówił udzielenia informacji ze świadomością, że działa wbrew prawu, gdyż jest to tzw. informacja prosta, 3) jeżeli Henryk Wysocki rzeczywiście był przekonany, że wnioskowana informacja jest informacją przetworzoną, to czy błąd ten był uzasadniony okolicznościami. O ile Prokurator doszedłby do wniosku, że wypełnione zostały znamiona czynu z art. 23 powołanej ustawy, to powinien też ocenić, czy w realiach tej konkretnej sprawy społeczna szkodliwość czynu była wyższa niż znikoma.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

oryginał właściwe podpisy
zgodność z oryginałem świadczy

Sekretarz Sądu

Szczepanowski